

Българският етнос има специфично географско разпространение в страната. Най-голям е дялът му сред населението на Западна България (областите Видин, Кюстендил, София, Перник). Най-нисък е дялът му сред населението на Североизточна България (около 40-50%) и област Кърджали (около 33%).

Втора по численост етническа общност и най-голяма етническа група в България е турската. Българските турци се отнасят към тюркската група народи от алтайското семейство. При формирането на турския етнос вземат участие също редица други народи, което се доказва както от някои елементи на културата, така и от антропологичния облик на българските турци днес. При формирането на етноса значително е влиянието на исламската религия като консолидиращ фактор. Според редица чужди автори (А. Убичини, А. Времо и др.) в средата на XIX в. на Балканите са живеели само 1.1 млн. турци, или евла 7% от населението на Европейска Турция. Основната част от тази общност обаче е насеявала българските земи, което се доказва от високия дял на турците в населението на Княжество България и Източна Румелия през 1880 г. (табл.1).

През последните 120 години относителният дял на турското население се запазва постоянен - около 10% от населението на България, което се дължи на емиграцията и сравнително по-високата му плодовитост. През периода 1880-1980 г. от България са се изселили 784000 турци, а от 1989 г. до днес - около 400000 души. Сега в България живеят 758000 турци, или 9.5% от населението на страната. Те са съхранили в значителна степен културната си идентичност, като основни причини за това са концентрацията им в селските райони на страната (около 63% от турците живеят в села), традиционният им поминък и семейните традиции, които до голяма степен са предопределени от ислама. Днес 1.6% (12000 души) от турците в България принадлежат към християнската религиозна общност, докато през 1992 г. дялът им е бил под 1%. Това нарастване показва, че и сред тях текат процеси на "отваряне" към други общности. Значителна част от българските турци (около 90000 души) са шишти (авешти). Те обитават основно североизточните райони на страната. В областите Добрич, Силистра и Разград живеят около 40.0% от шиштите в България.

Българските турци все още се характеризират с относително неблагоприятна образователна структура (дялът на неграмотните сред тях е около 6.0% според експертна оценка), което пречи за оптималната им трудова реализация. Културният обмен между етносите